

Marianna Ibrahimi, 11 rokov, Topoľčany

Školské pletky

Kruté ráno. Závidím všetkým, čo môžu ešte spať. Ja musím každé ráno vstávať do školy. Priznávam, rada si pospím. Keby som bola prezidentkou sveta, zakázala by som deťom ranné vstávanie. Ale keď už musím, tak naskáčem rýchlo do vecí a utekám do školy. Mám zvláštny talent. Iste sú vo mne zabudované nejaké hodinky, ktoré zabezpečujú, že vždy prídem do školy presne ako zvoní pred prvou hodinou. Pani učiteľka Janka mi vždy pohrozí a ukazuje na hodinky. Tým mi iste naznačuje, že vie o tomto mojom talente. Takto to bolo aj dnes.

"No tak, rýchlo, meškáš!", kričí po mne spolužiačka Vierka, ktorá sedí vedľa mňa. "Máme novú spolužiačku", mrkla na mňa a nahnevane mi ukázala hlavou na moje miesto. Tá potvora eštelen prišla a hneď mi ho obsadila. Toto nemôžem nechať len tak. Takto to v našej triede nechodí! Rýchlo som sa prezula a vyštartovala po novej spolužiačke:

"Ty čo robíš na mojom mieste? Už aj si choď sadnúť niekde inde, tu sedím ja!"

"Ahoj, ja som Kristína. Poď si sadnúť vedľa mňa, tu je voľné miesto", prišla zavolať novú spolužiačku Kristína. Kristína je jedna z najlepších a najkrajších žiačok. Sú do nej zaľúbení všetci chalani a každý sa jej chce podobať. Ale vždy keď je k niekomu milá, tak to len niečo chystá. Keď aj niekomu niečo zlé spraví, všetci sme ticho, lebo s ňou nikto nechce mať problém. Ešte aj učitelia v nej vidia anjela.

Do triedy vošla pani učiteľka. "Dobré ráno žiaci, chcem privítať medzi nami našu novú žiačku Agátu. Ako vidím, tak Agátka si už našla aj kamarátku. Dúfam, že sa jej bude u nás páčiť." Agáta sa usmiala. Bola mi od začiatku nesympatická. Mala veľké zuby a keď sa usmiala, pripomínala skôr svišťa. Hrubé čierne rámy okuliarov sa jej vôbec nehodili, pôsobila v nich ako sova. Bola tlstá a uši jej odstávali, to mi zas pripomínalo slona. Už len predstava slona, svišťa a sovy v jednej osobe je veľmi komická. Agáta sa iste dlho usmievať nebude.

Hodina ubehla a prišla prvá prestávka. Kristína intenzívne pracovala na vyťahovaní informácií z Agáty. Bola na to špecialistka. Za jednu prestávku vedela celý jej životopis.

Druhá hodina bola matematika. Už to začalo. Nemýlila som sa. Kristína vždy keď bola triedna otočená chrtom k triede a písala na tabuľu, tak niečo šepkala Agáte. Robila to tak dokonale, že keď sa učiteľka otočila, Agáta odpovedala.

"Agátka, v našej škole platí pravidlo, že cez hodiny sa nerozpráva! Celý čas počujem ako

vyrušuješ!" povedala prísne učiteľka a Kristína sa začala usmievať.

Druhú prestávku vyhlásila Kristína veľkú poradu dievčat. Agátu poprosila, aby jej išla do bufetu kúpiť bagetu. Peniaze jej nedala. Ved' Agáta sa pochválila, že dostáva vreckové. Tá natešená že má novú kamarátku s radosťou išla. Takže vzduch bol čistý. Kristína nám zatiaľ porozprávala všetko o Agáte. Dozvedeli sme sa, že jej rodičia sa rozviedli, iba včera sa presťahovala s mamou k babke, v starej škole nemala žiadne kamarátky, všetci sa jej tam smiali že falošne spieva, že je nemešlo na telocviku, že kokce a že sa zle učí. Nikto na ňu nemá čas, lebo mama chodí neskoro večer z roboty a babka je už stará a nevládze.

Začala tretia hodina. Kristína pokračovala vo svojej hre. Pani učiteľka vysvetľovala novú látku a zapisovala poznámky na tabuľu. Kristína znova využila každú príležitosť kedy bola učiteľka otočená chrbtom k triede a písala na tabuľu. Kopala Agátu. "Au!" ozvalo sa po riadnom kopanci.

"To by už stačilo, prestaň Agáta!" povedala nahnevane učiteľka a písala na tabuľu ďalej. Kristína mohla pokračovať. Už sa Agáte ušli aj štípance. Fúkala jej do tváre, akoby jej chcela odfúknuť tie veľké okuliare. Vždy šikovne rýchlo, aby ju učiteľka nevidela. "Pre-re-staň, to bo-bo-lí!" vykrikla už s plačom Agáta.

"Tak ty neprestaneš Agáta? Dnes príde po teba mama, chcem sa s ňou rozprávať!" povedala prísne pani učiteľka.

"Ale Ki-Ki-Ri-Kris-tína mi-mi-mi ro-robí zle!" bránila sa Agáta a plakala. Začalo jej tiecť z nosa a slzy aj nos si utierala do rukáva. "Fúúúúúúúúú", skríkli sme všetci a začali napodobňovať jej koktanie.

"Je to pravda deti že Kristínka robí Agáte zle?" pýtala sa pani učiteľka. Všetci sme to videli, ale kto by hovoril niečo proti Kristíne? Chalani sú do nej zaľúbení a dievčatá sa boja, že by aj im začala robiť zle. Kristína s ňou sedí v prvej lavici. Videla to celá trieda, ale nikto sa neodvážil niečo povedať proti Kristíne.

"Kristínka je to pravda že robíš Agátke zle?" spýtala sa pani učiteľka už priamo Kristíny.

"Ja jej nerobím zle, však to je moja kamarátka, ja jej pomáham. Aj som ju zavolala aby si vedľa mňa sadla keď prišla do našej školy", bránila sa Kristína a tvárila sa pritom veľmi nevinne.

Ďalšia prestávka. Kristína začala byť k Agáte zas milá. Teraz už na svoje plány použila chalanov. Edo bol do nej asi najviac zaľúbený. Vždy spravil všetko čo mu povedala.

"Môžeš ísť so mnou na chodbu?" zavolať Edo Agátu. Tá začala celá žiariť šťastím a išla s ním.

"Vieš, videl som že Kristína ti robí zle a nepáči sa mi to, ale my v triede nežalujeme. Vyzeráš byť dobré dievča a chalani hovoria, že aj im sa páčiš." Za skrinkami na chodbe boli schovaní chalani a červenali sa od smiechu. Medzitým Kristína hodila Agáte do tašky svoj náramok a začala sa robiť, že plače.

Keď pani učiteľka vošla do triedy na poslednú hodinu hudobnej výchovy a zbadala Kristínu plakať, ostala už riadne nahnevaná.

"Čo sa zase deje? Kristínka, prečo plačeš?"

"Stratil sa mi náramok, musel mi ho niekto zobrat!"

"Tak deti, kto o tom niečo vie?" Keď sa nikto nehlásil tak povedala: "Tak vyložte si všetci tašky!" Ako Agáta vykladala tašku, vypadol jej náramok.

"Tu je!" vykrikla Kristína. "Ja som tvoja kamarátka a ty si mi ho ukradla!"

"Ja-ja-ja..." začala koktať Agáta, ale učiteľka jej skočila do reči. "Tak toto je už priveľa Agáta! Nič nehovor! Ako som povedala, keď príde mama po teba do školy, chcem s ňou hovoriť! Budem ju čakať v kabinete! Teraz poď pred tabuľu a zaspievaj nám niečo, čo ste sa učili spievať v škole kde si doteraz chodila!" My dievčatá sme sa začali smiať. Tušili sme, že to bude riadna zábava.

"Pe-pe-pe-pec nám spa-pa-padla..." začala koktavo spievať Agáta, aj keď sa to na spev vôbec nepodobalo. Všetci sme sa začali veľmi smiať a napodobňovať jej spev. Toto už Agáta nezvládala, a pustila sa do veľkého plaču. Znovu slzy, ako aj to, čo jej tieklo z nosa utierala do rukáva. Okuliare už mala celé zahmlené od plaču.

"Sadni si Agátka, stačilo!" povedala učiteľka. Keď si Agáta sadla na miesto, začala si do rukáva utierať aj okuliare. "Fuuuuuuj", zhnusene na ňu pozerala celá trieda. Do konca hodiny sme už len spievali pesničky a Agáta len sedela a plakala. Našťastie to bola posledná hodina.

Keď zazvonilo, pani učiteľku vystriedala vychovávateľka. Išli sme s ňou na obed. Keď sme sa vrátili, prišla Agátina mama. Bola veľmi nahnevaná a Agáta zas plakala. Iste už hovorila s našou učiteľkou a dozvedela sa, čo sa dnes stalo.

"Deti, videli ste ako niektorí z vás robia Agátke zle?" pýtala sa všetkých Agátina mama.

"My sme nič nevideli teta" hovorili hlavne chalani. Ja som sa pozerala do zeme a bolo mi to v tej chvíli veľmi ľúto. Uvedomovala som si, že Agáte všetci ubližujeme, ale nikto nemal odvahu povedať pravdu. Nechcela by som zvyšok svojho školského života zažívať to, čo dnes Agáta. Ona je vlastne hrdinka. Ja by som to takto iste nezvládla. Cítila som sa veľmi zle. Zajtra sa jej iste ospravedlním, len pred jej mamou nemôžem. Uplakaná Agáta odišla aj s mamou zo školy.

Na druhý deň ma môj talent prísť do školy presne so zvonením tiež neopustil.

"Dobré ráno žiaci!" vstúpila do triedy pani učiteľka aj s nejakým dievčaťom. "Toto je vaša nová spolužiačka. Volá sa Tamara. Tamarka, môžeš si sadnúť vedľa Kristínky, tam je voľné miesto. Agátka už nepríde".

"Ja ju poznám, to je moja suseda. Dávaj si na ňu pozor! Ona je veľmi zákerná a zlá. Ubije aj chalanov." pošuškala mi moja spolusediaca Vierka.

No som zvedavá, ako si Kristína teraz poradí. Bude to zaujímavé.